

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7-8 • ROČNÍK XIX.

ČERVENEC/SRPEN 2013

Velehrad

(Foto: -vlk-)

Věrozvěsti

*Svatí Cyril a Metoděj, dvě světla zářící v temnotě,
přinesli lidu Velké Moravy Kristovu víru v samé dobrotě.*

*A temno ponuré jeho pohanské nevědomosti
osvětili jasným paprskem první křesťanské vzdělanosti.*

*Lid slovanský, oděný šatem z plátna režného a ve střevících z lýka
před muži dobrými s hlavou skloněnou poklekl za velkého ticha.*

*Přijal křest svatý i víru Jezu Krista,
jež v srdcích slovanských si vydobyla místa,
velmož v kožešinách s gombíky zlacenými a s opaskem z kůže
nepozvedl meče na dva svaté muže.*

*Přijal křest tak jako prostí bratři jeho
i víru Krista Ježíše, jak tomu nebe chtělo.*

*Solunští bratři předkům zde dali vzdělání svíce,
v obřadech jazyk slovanský a písmo cyrilici.
A tam, kde krleš znávalo v okolí v lesním tichu,
se dodnes říká Na kršlách a Na křížíku.*

*Již odedávna v tento čas ku velehradské bazilice
míří v procesích věřících poutníků ještě na tisíce.
By v chrámu Páně Bohu za vše díky vzdali
a mší glagolskou bratry ze Soluně uctívali.*

*Všude jsou slyšet metodějské písně,
kroj slovácký se v letním slunci blýskne.
V polích už začínají žně a pod slunečním nebem
se všude vlní obilí, klásky vonící chlebem.*

Zdenka Maršálková

Informace městyse Buchlovice

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 40/2013 ze dne 25. 4. 2013

Rada městyse Buchlovice:

- schválila Smlouvu o poskytnutí účelového finančního příspěvku z rozpočtu městyse Buchlovice ve výši 2 000 Kč pro občanské sdružení Malovaný kraj, Břeclav,
- schválila uzavření smlouvy o nájmu pozemku v majetku městyse Buchlovice p.č. 3353/21, 1 546 m² v k.ú. Buchlovice (součást nově zrevitalizované javorové aleje pod Barborkou) za účelem získání finanční dotace ve věci budoucího udržování aleje, žadatel ZO ČSOP Buchlovice, ing. Martin Tomešek, a to na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou, za údržbu uvedeného pozemku,
- v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění a v souladu s ustanovením § 166 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), v platném znění: a) jmenovala Mgr. Miroslavu Klímovou na pracovní místo ředitelky příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola, Buchlovice, okres Uherské Hradiště s účinností od 1. 8. 2013 na období šesti let, b) určila plat a jeho složky Mgr. Miroslavě Klímové, ředitelce příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola, Buchlovice, okres Uherské Hradiště v souladu se zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, nařízením vlády č. 564/2006 Sb., v platném znění, a nařízením vlády č. 469/2002 Sb., v platném znění, platovým výměrem, který tvoří přílohu tohoto usnesení, c) schválila podání žádosti o zápis změny v rejstříku škol a školských zařízení týkající se údajů o řediteli školy/ školského zařízení,
- souhlasila s přijetím dvou účelových finančních darů v celkové výši 30 000 Kč, v souvislosti ustanovením zák. č. 477/2008 Sb., žadatel Základní škola Buchlovice,
- schválila odpisový plán na rok 2013 samostatných movitých věcí a souboru movitých věcí v souladu s ustanovením zák. č. 563/1991 Sb., § 28, odst. 2, Základní škola, Komenského 483, 687 08 Buchlovice v celkové zůstatkové ceně 234.284,75 Kč,
- souhlasila s konáním letního stanového tábora na Smradavce, žadatel Zdenka Mikličková, Uherský Brod – Junák, svaz skautů a skautek ČR, středisko Uherský Brod, v termínu od 30. 6. do 14. 7. 2013 a od 13. 7. do 30. 7. 2013 a rozhodla se umístit uzamykatelný kontejner na odpady do blízkosti uvedeného tábora, dle možnosti a vzájemné dohody. V této souvislosti vyzývá organizátory tábora, aby při jeho započetí kontaktovali místostarostu městyse Buchlovice Bořka Žižlavského,
- projednala stanovisko ve věci poskytnutí státní dotace ve výši 100 000 Kč na zabezpečení pohotovosti jednotky SDH Buchlovice na rok 2013, žadatel Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje, Zlín, a schválila finanční podíl městyse Buchlovice na uvedené účely v minimální výši 20 % z uvedené částky.

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 41/2013 ze dne 22. 5. 2013

Rada městyse Buchlovice:

- byla informována starostou ing. Jiřím Černým o upřesnění záměru vybudování výjezdového stanoviště Zdravotní záchranné služby Zlínského kraje v Buchlovicích, na základě předložené Vyhledávací studie a Konceptu optimalizace sítě výjezdových stanovišť ZZS ZK. Stavba výjezdového stanoviště ZZS ZK by měla vzniknout v sousedství budovy Úřadu městyse Buchlovice, v místech stávajících garáží a v sousedství. Projektant Centroprojekt a.s. Zlín, investor Zlínský kraj,
- vyjádřila morální podporu tradiční akci Slavnosti bratrstva Čechů a Slováků na Javorině, které se uskuteční 28. července 2013, žadatel Klub kultury, Uherské Hradiště, a schválila ve prospěch této akce finanční dar městyse Buchlovice ve výši 500 Kč,
- s potěšením vzala na vědomí poděkování za finanční podporu národopisného periodika Malovaný kraj, zasláné občanským sdružením Malovaný kraj, PhDr. Eva Kovaříková, Břeclav,
- vzala na vědomí pozvánku na řádnou valnou hromadu obchodní společnosti A.S.B. FRUKT a.s., která se uskuteční 3. 6. 2013 od 9.00 hod. v administrativní budově spol. Dolina Staré Město. Rada neschválila přiloženou nabídku mimořádného výkupu akcií společnosti A.S.B. FRUKT a.s. ve výši 40 % nominální hodnoty akcie, tj. 4 800 Kč,
- projednala žádost o povolení uspořádat skautské stanové tábory na p. č. 2864/1 až 2865/1 a 2865/4 v k.ú. Buchlovice (za Kamenným křížem na Smradavce) v době od 3. 7. 2013 do 31. 8. 2013 a žádost o možnost likvidace odpadů a odběru pitné vody, žadatel Junák, středisko Kyjov, p. Jan Polášek, Kostelec u Kyjova a opět se rozhodla umístit uzamykatelný kontejner na odpady do blízkosti uvedeného tábora, dle možnosti a vzájemné dohody. V této souvislosti vyzývá organizátory tábora, aby při jeho započetí kontaktovali místostarostu městyse Buchlovice Bořka Žižlavského nebo ing. Josefa Motyčku,
- schválila podání žádosti o změnu zápisu v rejstříku škol a školských zařízení v mimořádném termínu: zvýšení nejvyššího povoleného počtu žáků ve školní družině z 60 na 75 s účinností od 1. 9. 2013 u právnické osoby Základní škola, Buchlovice, okres Uherské Hradiště. Rada městyse žádá z důvodů uvedených v žádosti dle § 146 odst. 2 školského zákona o dřívější účinnost zápisu změny a o prominutí zmeškání termínu pro předložení žádosti,
- na základě proběhnutého výběrového řízení na akci Buchlovice – oprava stoky A2 (rekonstrukce kanalizace pod Větrákem v Buchlovicích) schválila vítězného uchazeče o jmenovanou stavbu, Tufír, spol. s r. o., Kunovice, s nabídkovou cenou 2,187.899 Kč bez DPH,
- byla informována starostou ing. Jiřím Černým o zahájené rekonstrukci podlahy budovy hasičské zbrojnice v Buchlovicích, zahrnutou do rozpočtu městyse na rok 2013, kterou provádí firma Rybářik s.r.o. Buchlovice a o stavu dalších oprav, které bude, po odkrytí původní podlahy a novém zhodnocení situace, nutné dále provést (podřezání budovy a zaizolování základů, nové napojení odpadů v budově, rekonstrukce sociálního zařízení a sprchy). Ve věci podřezání a provedení dodatečných izolací budovy bude oslovena firma Ing. Josef Kolář – PRINS, Přerov. O cenové výši nabídky bude rada informována na své příští schůzi,
- se seznámila se seznamem dlužníků městyse Buchlovice, kteří dluží za nájemné a za spotřebovanou energii a přijala v této souvislosti opatření.

Začátkem měsíce června byla zahájena očekávaná několikaměsíční rekonstrukce a zateplení budovy zdravotního střediska a Úřadu městyse Buchlovice, která napravit její nevyhovující stav, jež se poslední dobu čím dál víc zhoršoval (neustálé problémy s porušenými odpady a kanalizací, s nevyhovujícím stavem sociálního zařízení, s velkým únikem tepla okny v havarijním stavu, velikostně předimenzovanými prostory zejména pro dětské zdravotní středisko atd.). Ve výběrovém řízení, z celkového počtu čtrnácti zájemců, zvítězila firma Stamos, která provede rekonstrukci sociálních zařízení, úpravu prostor v budově, zřídí výtahovou plošinu pro potřebné návštěvníky úřadu i zdravotního střediska, vymění okna a dveře, zateplí stěny budovy aj. Na základě žádosti se podařilo městyši získat napotřetí nezanedbatelnou finanční dotaci na výměnu oken a zateplení, která ulehčí realizace dalších letošních investičních akcí.

-bž-

Členové Českého svazu ochránců přírody Buchlovice dokončili v jarních měsících výsadbu posledních stromů v javorové aleji pod Barborkou. Tímto se několik desetiletí neudržované stromořadí dočkalo konečné odborné revitalizace a láká k procházce s krásným výhledem na hrad Buchlov a Dobřížku. Na dolním obrázku vidíte stav předchůdce dnešní aleje na rytině Buchlova z poloviny 19. století.

(foto a archiv -bž-)

Informace místní knihovny

Z nových knih:

Naučná literatura pro dospělé

F. Novotný: Za tajemstvím Vlaštovek a Amazonek
Ch. McNab: Jak přežít cokoli a kdekoli
J. Herzmann, M. Komárek: Proč právě Zeman?
Ch. Koontz, B. Gubbin: Služby veřejných knihoven
Kol.: Digitální fotografie (Přehledný průvodce)
Kol.: Maďarsko (Společník cestovatele)
Kol.: Dánsko (Společník cestovatele)
Kol.: Chorvatsko (Společník cestovatele)
J. Mára: To snad není možný (další cestopisná kniha)
J. Jílík a kol.: Žitkovské čarování
J. C. Callanová: Jak Francouzky hledají štěstí

Krásná literatura pro dospělé

S. Zweig: Marie Stuartovna
P. Coelho: Rukopis nalezený v Akkonu
J. K. Rowlingová: Prázdné místo
P. Petterson: Na Sibiři
T. Frenchová: Ztracený přístav
J. Nesbo: Netopýr
J. Patterson: Jedenáctá rozhodne
J. Patterson: Mistrovský tah
J. Kellerman: Krevní test
J. Kellerman: Důkaz
S. King: Řbitov zvířátek
S. King: To
A. Christie: Cyankáli v šampaňském
A. Christie: Zlatá brána otevřená
A. Christie: Na vrcholu vlny
M. H. Clarková: Má rád hudbu, rád tančí
R. Cook: Pojistka smrti
D. Gabaldon: Bubny podzimu (4. díl ságy Cizinka...)
S. Ebertová: Sen porodní báby (5. závěrečný díl ságy)
C. Kelly: Zámek lásky
F. Mayesová: Toskánsko na každý den
K. Dubska: Člověk Gabriel

K. Janouchová: Podváděná
E. Urbaníková: Za facku
T. Keleová – Vasilková: Ranč u dědečka
R. Procházka: Život, net a seznamka

Nejen pro maturanty

C. Goldoni: Sluha dvou pánů
N. V. Gogol: Taras Bulba
T. Hardy: Daleko od hlučícího davu

Nová vydání za vyřazené knihy

A. Hailey: Hotel
A. Hailey: Letiště
A. Hailey: Kola
A. Hailey: Přetížení
E. M. Remarque: Nebe nezná vyvolených

Pro děti

B. Říha: Honzíkova cesta
B. Říha: O letadélku Káněti
B. Říha: Jak jel Vítek do Prahy, Vítek je zase doma, Vítek na výletě (v jednom svazku)
E. Kästner: Luisa a Lotka

Naučná literatura pro děti a mládež

M. Kuntzmannová, Z. Zajíček: Kuchařka plzeňských strašidel
Kol.: Železnice

Krásná literatura pro děti a mládež

M. Čekanová, Z. Zajíček: Přehršle pohádek a pověstí z Čech, Moravy a Slezska
L. Rožnovská: Dědo, ty jsi indián
T. Brezina: Šíleně divocí andílci 5
G. Scholz: Hubert a přátelé (Dobrodružství u lesního jezera)
W. Bonsels: Včelka Mája a její dobrodružství
Kol.: Čtyři kouzelné pohádky o princeznách
Kol.: Cirkus Pepi (Čtyřlístek)
Kol.: Český rok Josefa Lady
P. Šrut: Lichožrouti navždy (závěrečný 3. díl)

knihovnice

Kolem Buchlova se potkáte s dubovou zvěří

Lesnickou naučnou stezku Okolo Buchlova, která byla slavnostně otevřena před dvěma lety Lesy ČR, Lesní správou Buchlovice, doplnilo v minulých dvou měsících šestnáct dřevěných soch lesní zvěře autora Bronislava Petráše. Dubovou zvěř potkáte hned na několika z celkových jedenácti zastavení stezky, která vede kolem kopců hradu Buchlova a Modly. Modely lesní zvěře byly financovány z Programu příhraniční spolupráce Slovenská republika – Česká republika 2007–2013, z prostředků fondu mikroprojektů. Zejména malí návštěvníci stezky ocení modely černé, jelení, srnčí, mufloní a daňčí zvěře i nakukující lišku. Dodejme, že otevření této nové expozice se konalo 4. června v dopoledních hodinách na místě samém.

(foto -bž-)

Informace o vycházejících žácích na ZŠ Buchlovice ve školním roce 2012/2013

V letošním školním roce 2012/2013 vychází z devátého ročníku 14 žáků - 7 dívek a 7 chlapců. Na středních školách, kde bude studium ukončeno maturitní zkouškou, bude v příštím školním roce pokračovat 10 žáků. Čtyři žáci si zvolili učební obory – kuchař-číšník, cukrář, strojní mechanik a elektrikář. Z maturitních oborů převažuje především studium na gymnáziu, zdravotnické škole, obchodní akademii a středních odborných školách.

Do maturitních oborů byli žáci přijati na základě SCIO testů z českého jazyka, matematiky a obecných studijních předpokladů, které absolvovali v dubnu. Tak jako loni i letos si mohli žáci podat k dalšímu studiu dvě přihlášky.

Veškeré informace o středních školách získávali žáci a jejich rodiče na internetu pomocí webových stránek každé školy. V listopadu se uskutčnilo tak jako každoročně pro rodiče deváťáků setkání se zástupci vybraných středních škol

z Uherského Hradiště, Starého Města, Velehradu a Uherského Brodu. Cílem bylo předat rodičům ucelené informace o studijních oborech na středních školách a učilištích. Žákům a jejich rodičům bylo doporučeno využívat také Dnů otevřených dveří, které střední školy nabízely v několika termínech. Informace získávali žáci rovněž ve škole, kde měli možnost na nástěnce pro volbu povolání sledovat aktuální informace o středních školách, možnostech navštěvovat na některých školách přípravné kurzy nebo si udělat tzv. Zkoušky nanečisto. Přímou na naší škole mohli žáci využít přípravu ke zkouškám z českého jazyka a matematiky, kterou jim nabídli vyučující českého jazyka a matematiky. I přes všechna úskalí se žáci dostali na zvolené školy a vybrané obory.

Mgr. Vladimíra Klvaňová
výchovná poradkyně

INFORMACE O ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

V prázdninových vydáních Buchlovského zpravodaje bychom vás rády informovaly o tom, co se ve školní družině událo během školního roku 2012/2013.

Dne 5. 11. se u nás ve školní družině sešly paní vychovatelky ŠD z okrsku Uherské Hradiště, aby si vyzkoušely techniku výroby mozaiky ze starých dlaždic. Každá paní vychovatelka si vyrobila mozaikový květináč.

Před vánočními prázdninami jsme si společně s dětmi uspořádali Vánoční posezení u stroměčku. Děti přinesly z domu cukroví, dávali jsme se na vánoční pohádku a mezitím nám pod stroměček do družiny přinesl Ježíšek krásné dárky. U stroměčku děti zarecitovaly zimní básničky a společně jsme si zazpívali koledy.

Dne 23. 1. k nám zavítala milá návštěva předškolních dětí z MŠ Buchlovice. Prohlédly si družinu, pohrály si s hračkami a my se na všechny budoucí prváčky už moc a moc těšíme. Po velikonočních prázdninách jsme se dne 3. 4. zúčastnili Literárně-dramatické a hudebně-pohybové přehlídky ŠD v Osvětimanech. Naše děti nacvičily krátkou pohádku O červené Karkulce, kterou sehrály formou živých loutek.

Dne 17. 4. jsme se zapojili do Dopravní soutěže, kterou pořádala ŠD Polešovice. Z každé družiny byli vybráni čtyři žáci 2. třídy, kteří psali dopravní test a poznávali dopravní značky. Naše děti se umístily na prvním místě od konce... :o)

Během měsíce května se v družině pořádaly turnaje ve stolním fotbalu, stolním tenisu, kulečnicku a stolním slide-hokeji. Na konci měsíce jsme odměnily nejlepší hráče diplomy a drobnými cenami. Dne 14. 5. se kluci z naší školní družiny zúčastnili florbalového turnaje mezi družinami z okrsku UH, který pořádala ŠD Zlechov. Ve Zlechově jsme strávili příjemné sportovní dopoledne a kluci skončili na 5. místě.

Se scénkou O červené Karkulce jsme znovu vystoupili na besídce ke Dni matek dne 16. 5. Doufáme, že se všem maminkám naše ztvárnění líbilo.

Od 20. 5. do 7. 6 nám do družiny přibyla posila – praktikantka ze SPgŠ Kroměříž, Tereza Dvouletá. Sledně praktikantce moc děkujeme za aktivitu, ochotu, zapojení se do kroužků a výpomoc při přípravě akcí.

Dne 31. 5. jsme v družině uspořádali „Ekokarneval“, během kterého jsme zopakovali všechny poznatky, které jsme se dověděli během celoročního projektu „Družinové ekohrátky“. Třídili jsme odpad, ochutnávali jsme ovoce, poznávali jsme bylinky a koření po čichu, skládali jsme obrázky z víček od petlahví a při závěrečné promenádě masek jsme vybrali několik nejkrásnějších kostýmů, za které děti dostaly diplomy a odměnu.

Celoroční projekt „Družinové ekohrátky“ jsme ukončili v pondělí 10. 6., kdy se v naší družině konal Den otevřených dveří. Návštěvníci si mohli prohlédnout výstavu výtvarných a jiných prací, které děti vyrobily v průběhu roku v družinových kroužcích, mohli vidět prezentaci fotografií z akcí ŠD, mohli si vyzkoušet třídění odpadu a obcerstvit se dobrůtkami, které připravily děti samotné.

Naše družina se také během školního roku zapojila do soutěže časopisu abc v hodu vlaštovkou, pořádali jsme místní kolo dopravní soutěže, přispívali jsme obrázky do výtvarných soutěží školního parlamentu (Podzim, Jaro a Velikonoce), ZŠ Zlechov (Z pohádky do pohádky) a ZŠ Ostrožská Lhota (Móda).

Na konci školního roku pojedeme se školní družinou na výlet do ZOO v Olomouci a každý kroužek ŠD si uspořádá své vlastní rozloučení. Stejně tak proběhne rozloučení paní vychovatelek s kolegy-němi z ostatních školních družin.

Více informací o nás naleznete na webových stránkách ZŠ Buchlovice (www.zsbuchlovice.cz), nebo v naší elektronické kronice na www.sdbuchlovice.blogspot.cz.

Vychovatelky ŠD Marie Jochymková a Vendula Mikulíková

V době končícího školního roku je čas i pro nějaké ty poznávací výlety a zájezdy. Chříbští včelařiči, v doprovodu i rodinných příslušníků, uspořádali letos výlet do oblasti Jižní Moravy s hodně aktivními včelaři a zahrádkáři – Lužice u Hodonína, Mikulčice a Dolní Bojanovice. To, že místní včelaři nezahálí – jsme měli možnost shlédnout ve „Včelařském arboretu Kratiny“ v Lužicích i „Včelařské zahradě“ v Mikulčicích. Včelařských arboret v republice není mnoho, o to zajímavější je, že se pro něj našlo místo i v obci velikostí srovnatelné s Buchlovicemi. Při pobytu v něm je cítit chuť s jakou se mladí včelaři, i starší rádci, do jeho budování pustili. Prezentaci včelařství zde berou velmi vážně, o čem svědčí také uvítání našich výletníků ve vlastním včelařském kroji, ve kterém se představil samotný předseda ZO ČSV Hodonín Ing. Oldřich Ištváněk. Aktivitu a práci se včelařskou mládeží zúročují velmi dobrými výsledky na včelařských soutěžích.

Nadšení i pro zahrádkářskou činnost jsme měli možnost pozorovat ve vlastním „Vinařském muzeu“ v Mikulčicích, kde pro méně znalé, je pěkně znázorněna cesta vinného moku od výsazení vinic až k plnění do láhví, a to zejména z dob mírně zapomenutých. Jak se žilo před mnoha léty, nám také představila v krásně upraveném „Starém kvartýru“ v Lužicích jeho správkyně Jitka Konvičná.

Po bohatém dopoledním programu následovalo lehčí odpoledne na výstavě „Včelařství na Podluží“ v Dolních Bojanovicích a s dětmi odpočinková prohlídka ZOO Hodonín.

V průběhu celého dne nás doprovázel místopředseda ZO ČSV Hodonín Vladimír Uhrovič, který nás zavedl nejen do místní historie včelařství a vinařství, ale své povídání doplnil i informacemi o 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu a slavném Slovanském hradišti v Mikulčicích.

Zdařilý celodenní výlet určitě zanechá stopu v myslích dětí i dospělých na dlouhou dobu. Závěrem bych si dovilil vyslovit myšlenku: „Je pěkné chodit po světě a obdivovat snažení jiných lidí. Kochat se čím vším nezištně přispívají k širokému povědomí o aktivitách, které jsou žádoucí a prospívají nejenom jim samotným, ale přináší užitek i společnosti, ve kterém žijí a se kterým souznějí. Takových lidí není mnoho. Proto, pokud se i nepokusíme je v nějaké oblasti napodobit, projevujeme pro jejich práci pochopení a alespoň morální podporu. Možností jsou různé, jenom je třeba pochopit ono známé: Kdo chce – hledá způsoby, kdo nechce – hledá důvody. Víte od koho bychom se měli soužití učit? ...“

Miroslav Smatana

Květnové dny pro rodinu

V minulém čísle Buchlovského zpravodaje jsme vám přinesli pár fotografií z některých akcí proběhlých v rámci květnových dnů pro rodinu. Nyní vám přinášíme fotografie z ostatních akcí, které se konaly v průběhu tohoto týdne věnovaného rodině a hlavně maminkám.

Zpívání od srdíčka – 12. května

Foto: Jiří Raštica

Besídka pro maminky – ZŠ – 16. května

Foto: Darina Hejdová

Zrekonstruovaná kaple Sv. Kříže znovu vysvěcena

V sobotu 18. května v odpoledních hodinách proběhlo slavnostní otevření a vysvěcení zrekonstruované kaple Sv. Kříže na Smradavce. V úvodu slavnosti promluvili starosta městyse Buchlovice ing. Jiří Černý s místostarostou Bořkem Žižlavským. Poté následoval krátký obřad celebrowaný buchlovickým farářem P. Rudolfem Chmelařem a buchlovickým rodákem P. Josefem Zelinkou a samotné vysvěcení kaple. Zahráli a zazpívali mladí členové kostelního sboru, vedení Mgr. Pavlou Večeřovou. Následovala volná zábava účastníků oslavy s muzikou, kterou přichystali manželé Krystýnkovi, majitelé sousedních lázní.

Registrovanou kulturní památku, kapli Sv. Kříže ze sedmdesátých let 17. století, získal městys převodem od státu před šesti lety, ale ještě dříve na ní nechal zřídit novou střechu. Etapy současné rekonstrukce trvaly téměř čtyři roky. Během této doby, v úzké spolupráci s pracovníky památkové péče, byla opravena nejen samotná stavba, ale i celé její okolí bylo rozšířeno a zvelebo件eno. Po odstranění omítek byly vyspraveny zdi a klenba, z důvodu porušené statiky došlo ke stažení stěn pod jejich korunou, zazdění nových oken, okenic, mříží oken i dveří a přivedení elektřiny do kaple, vyřešení vodních poměrů pod kaplí, položení nové dlažby a obnovení výtoku pramene v interiéru, jak tomu bylo před staletími. Kapli doplnila větší část zrekonstruovaného původního zařízení a objevily se i věci nové.

Plochy kolem kaple byly nejprve důkladně odvodněny, vydlážděny a kolem vznikla opěrná zeď, chránící před sesuvem svahu. Opravy se dočkala i studánka čisté vody v sousedství kaple a výtoky sirovodíkových pramenů odtékajících do sousedního jezírka. Příchod ke kapli zkrášlila zahradní úprava s abstraktní sochou vody, lavičky a informační tabule. Výjimečně krásný pohled na kapli a její okolí se naskýtá zejména při večerním nasvícení.

V souvislosti s rekonstrukcí kaple je třeba poděkovat všem, kteří se podíleli na opravách svými pracemi. Děkujeme kameníkovi Radku Partyšovi, Františku Krystýnkovi a jeho rodině, bořickému kováři Petru Kučíkovi, stolařům Rostislavu Tesařovi a panu Švecovi z Buchlovic, firmám Rybářík z Buchlovic, DHJ Buchlovice, Trevo Staré Město, Mikulík projekty Uherské Hradiště, firmě Ing. H. + J. Zeman z Uherského Hradiště, pracovníkům Služeb městyse Buchlovice, manželům Zelinkovým z Buchlovic a mnohým dalším. Děkujeme i památkářce, architektce Radce Borunské z MěÚ v Uherském Hradišti, za obětavou pomoc a rady a taky všem spoluobčanům, kteří darovali drobné předměty do kaple.

Za městys Buchlovice Bořek Žižlavský, foto Oldřich Stránský

Kosecké písně XVIII. – 26. května

Foto: Jaroslav Nikl

Pouť na Barborce 26. května 2013

Foto: Martin Žižlavský

Nazareti rozproudili krev

Patrně největším hudebním svátkem letošních buchlovických programů se stalo vystoupení skotské rockové legendy Nazareth, která svými skladbami v minulosti vícekrát dobyla žebříčky světových hitparád. Za minulého režimu jsme pilně sháněli jejich vinylové desky, které někdo nějak provezl přes zadrátované hranice a poslouchali jejich skladby na vlnách rakouského rozhlasu a televize, po večerech na „laxíku“ a v odpoledních dvouhodinovkách Honzy Douby na Radiu Svobodná Evropa. Právě proto by si tehdy nikdo ani nepomyslel, že tato čtveřice, dnes v částečně obnovené sestavě, vystoupí někdy právě Buchlovicích...

I přes všelijaké počasí, jež opanovalo sobotu 1. června, navštívilo koncert v zámeckém amfiteátru obrovské množství diváků, kteří si nejednu skladbu se zpěvákem Danem McCaffertym zazpívali. Vedle světoznámých balad zazněly i opravdové rockové „vypalovačky“, jež nenechaly snad nikoho chladnými. Nazareth přesvědčili, že i po více než čtyřech desetiletích jim to stále dobře hraje a že dovedou vydávat další skvělá alba a že se z nich nestaly časem primadony, jak je možné u jiných hvězd pozorovat. Předskokana Nazaretům udělala česká kapela Turbo.

Text a foto Bořek Žižlavský

S foťákem na Darmošlapkách

V sobotu 8. června sehráli členové Divadelního spolku J. K. Tyla Buchlovic v amfiteátru buchlovické zámecké zahrady divadelní komedii *Darmošlapky aneb Repete, hoši...* V režii Karla Hoffmanna ml. jste mohli vidět v divadelních rolích Arnošta Strýčka, Jiřího Kutálka, Jaroslava Zapletala ml., Luboše Černocho, Rostislava Joška, Lenku Zámečnickovou, Ivu Horákovou, Hanu Hrkalíkovou, Vítu Rybovou, Marii Slezákovou a Františka Lepku, zatímco scény se ujali Antonín Zelinka, Karel Hoffmann ml. a Tomáš Nosterský. O kostýmy se postarala Libuše Mikulová. Pěknému večernímu kulturnímu zážitku přálo i počasí a diváci poprávu odměnili herce dlouhým potleskem.

(foto Martin Žižlavský)

O všelikém pití

Buchlovické Muzeum Podhradí opět přivítalo návštěvníky v pátečním podvečeru 7. června a to tentokrát na vernisáži výstavy nazvané O všelikém pití. Autor expozice ing. Miloslav Hrdý věnoval toto první ze tří setkání snad nejrozšířenějšímu moku po celém světě – pivu. K atmosféře spojené s povídáním nejen o pití piva přispěly svými tematickými zpěváckými kousky Mužský sbor Folklorního studia Buchlovice a Mužský pěvecký sbor Vážany. S výtečným kvasnicovým nefiltrovaným pivem se představil rodinný pivovar Pod Kněží horou ze Bzence, který s přehledem popřel léta „skálopevné“ spojení města Bzence toliko s vínem a vinicemi.

Samotná výstava nabízí velké množství exponátů používaných v souvislosti s pitím kdečeho. K vidění jsou například různé nádoby na čaj, na vodu, léčivou vodu, mléko, pivo, víno, kávu atd. Vše doplňují dobové reklamy na pitivo, smaltované tabule zapůjčené tupeskou smaltovnou, pivní tácky, samovary, kávovary, lžičky, kávomlýny aj.

Další vernisáže spojené s touto expozicí proběhnou 12. července v 17.00 hodin (téma Víno) a 9. srpna opět v 17.00 hodin (téma Pálené).

Text a foto -bž-

Kulturní kalendář – červenec 2013

1. 7. – 26. 8.	Prazdninové divadelní pohádky pro děti	Hrad Buchlov	Hrad Buchlov Tel. 572 595 161 www.hrad-buchlov.cz
2. 7.	Škola princezen – pohádka pro otrlé 17.00	Československé kulturní centrum Buchovice	Kočovné divadlo Velký vůz, Československé kulturní centrum Buchovice, tel. 724030056
4. 7.	PRAŽSKÝ VÝBĚR (v původní sestavě) koncert v rámci BHL 20.00	Amfiteátr Buchovice	Agentura Vichr tel. 572 551 851 www.vichr.cz
4. 7. – 31. 7.	Výstava Lidé festivalu česneku	Muzeum Podhradí Buchovice	Muzeum Podhradí Buchovice a městys Buchovice, tel. 572 595 120
4. 7. – 8. 7.	Růže Karnevalová	Zámek Buchovice	Zámek Buchovice Tel. 572 434 240 www.zamek-buchovice.cz
13. 7.	Setkání stárků 60. výročí obnovení buchlovských hodů	Náměstí Buchovice	Městys Buchovice Tel. 572 595 120 SDH Buchovice a hodová chasa Marie Kuncová, tel. 605 743 277
13. 7. – 14. 7.	Buchlovské kování – 7. ročník kovářského sympozia	Hrad Buchlov	Hrad Buchlov Tel. 572 595 161 www.hrad-buchlov.cz
17. 7.	ZDENĚK IZER a Šárka Vaňková koncert v rámci BHL 20.00	Amfiteátr Buchovice	Agentura Vichr tel. 572 551 851 www.vichr.cz
19. 7.	ČANKIŠOU koncert v rámci BHL 20.00	Amfiteátr Buchovice	Agentura Vichr tel. 572 551 851 www.vichr.cz
25. 7. – 27. 7.	Buchlovské noci s Černou paní – Noční prohlídky	Hrad Buchlov	HB Collegium Libuše Mikulová tel. 774 886 205 www.buchlov.info
25. 7.	Buchlovický klub seniorů – Buchovice na starých videích 17.00	Československé kulturní centrum Buchovice	Československé kulturní centrum Buchovice, Pavla Večeřová, tel. 724030056
26. 7.	PROGRES 2 Dialog s Vesmírem koncert v rámci BHL 20.00	Amfiteátr Buchovice	Agentura Vichr tel. 572 551 851 www.vichr.cz
26. 7.	Country bál	Hospůdka u Špalka pod Buchlovem	Petr Špalek Tel. 603 530 448 www.hospodauspalka.wz.cz

27. 7.	X. ročník Festivalu česneku na zámku (a v městečku) Buchlovice 10.00 – 18.00	Areál zámeckého parku Buchlovice a náměstí Buchlovice	Folklorní agentura Buchlov Ing. Miloslav Hrdý 737 649 604 miloslav.hrdy@seznam.cz František Hrná 725 754 704, hrnaf@seznam.cz
--------	---	---	---

Kulturní kalendář – srpen 2013

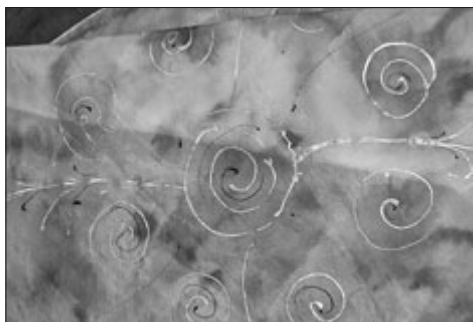
3. 8. –	Světlo v zahradách – umění a iluminace – večerní program	Zámek Buchlovice	Zámek Buchlovice Tel. 572 434 240 www.zamek-buchlovice.cz
10. 8	Irský večer – večer s irskou hudbou a tanci	Hrad Buchlov	Hrad Buchlov Tel. 572 595 161 www.hrad-buchlov.cz
16. 8.	ALPHAVILLE (de) koncert v rámci BHL 20.00	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr tel. 572 551 851 www.vichr.cz
17. 8.	Chotovinské slavnosti	Chotoviny	
18. 8.	Pouť Nanebevzetí Panny Marie	Kaple sv. Barbory	KDU-ČSL Hrabina František
18. 8.	Pouťové odpoledne	Hospůdka u Špalka pod Buchlovem	Petr Špalek Tel. 603 530 448 www.hospodauspalka.wz.cz
22. 8.	Buchlovický klub seniorů – Opékání špekáčků	Československé kulturní centrum Buchlovice	Československé kulturní centrum Buchlovice, Pavla Večeřová, tel. 724030056
23. 8.	TŘI SESTRY koncert v rámci BHL 17.00	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr tel. 572 551 851 www.vichr.cz
30. 8.	CHARLIE STRAIGHT koncert v rámci BHL 20.00	Amfiteátr Buchlovice	Agentura Vichr tel. 572 551 851 www.vichr.cz
30. 8. –	Buchlovský kroj v proměnách času 17.00	Galerie na půdě buchlovice	Muzeum Podhradí Buchlovice a městys Buchlovice, tel. 572 595 120

Seniorské malování na hedvábí

Ve čtvrtek 20. června se sál Československého kulturního centra proměnil v umělecký ateliér. Nejen dámy z Buchlovického klubu seniorů si vymalovaly hedvábné šátky či šály dle vlastní představy. No řekněte sami – nejsou to umělecká díla?
(Foto: Pavla Večeřová)

Važme si...

Vážení spoluobčané, víte, že Tělovýchovná jednota Buchlovice – oddíl kopané, má velmi úspěšné dorostence? Jsou první v krajské soutěži a ve velké konkurenci mohou skončit na prvním místě. V Buchlovicích se to zatím žádná fotbalové generaci nepodařilo.

Jejich postup je ale na zvážení:

– za prvé – finanční – náklady by se mnohem zvýšily zejména z důvodu dlouhých přepravních vzdáleností

– za druhé – generace hráčů, kteří postup vybojovali, postupně přechází do prvního mužstva dospělých. Dochází ke střídání generací a ve vyšší soutěži, kterou je krajský přebor, by omlazený dorost těžko obstál s mladými hráči se zkušenostmi jenom ze žákovských soutěží (a jsou i věkově mladší).

Proto je velmi rozumné od vedení TJ, že zvažuje možnost zůstat v krajské soutěži a pokračovat s mladšími hráči v nastoupené cestě.

U žáků je situace obdobná – hrají výborně a jsou taktéž na prvním místě tabulky okresní soutěže. Mají nejvíce vstřelených branek a jejich skóre je impozantní 85:13. Mají podobně jako dorost velkou naději na prvenství.

Velmi důležitým hlediskem, které bych chtěl především vyzdvihnout na oddílu kopané, je práce s mládeží – jak u žáků, tak i dorostu. To je samozřejmě velkou nadějí prvního dospělého mužstva. Dalším velkým plusem je to, že hráči všech věkových skupin se rekrutují, až na výjimky, z dětí, chlapců a chlapů z Buchlovic. To je s ohledem na okolní vesnice jako jsou Břestek, Tupesy, Boršice, opravdu zcela výjimečné. Dobře víme, jak např. v Břestku již nemají žádnou fotbalovou omladinu, poněvadž se dlouhá léta spoléhali na legionáře – hráče, kteří nepocházeli z Břestku, a mladým, břestickým nedávali příležitost. Obdobná situace je i jinde. Dříve sice všichni hrávali vyšší dospělé soutěže než Buchlovice, ale v současné době nebude jednoduché kopanou na takových základech udržet.

Proto považuji za dobré a chvályhodné, že u nás v Buchlovicích taková situace nenastává a doufám, že ani nenastane. Kdyby se generace úspěšných dorostenců nerozutekla do vyšších fotbalových soutěží a pokračovala v Buchlovicích, mohli bychom se za čas dočkat postupu i prvního mužstva dospělých. Třeba do okresního přeboru – což by si Buchlovice, mimo jiné, docela zasloužily.

Velice nutné je si ale uvědomit, že za tím stojí spousta práce jak vedení TJ, tak i dobrovolných vedoucích mužstev, trenérů a rodičů, kteří věnují svůj volný čas ve prospěch mládeže, sportu a tím potažmo i Buchlovic. Proto si těchto lidí vážím a píšu tento článek i proto, abych je povzbudil a potěšil...

V Buchlovicích 12. 6. 2013.

Pavel Dvořan

Foto: -vlk-

Král je poražen, ať žije král

V sobotu 15. června 2013 byl slavnostně ukončen ročník 2012/2013 HAKMAN CUP v pétanque. Vítězem celoročního klání se stal buchlovský Jiří „Sonny“ Sonntag, který o pouhé 3 body porazil krále loňského ročníku Petra Kamenického. Na třetím místě skončil hradištský Vojta Johaník. Petanque klub Stříbrné kule Buchlovice pořádá každý rok 10 turnajů, ze kterých se body započítávají hráčům do konečného pořadí. TOP 16 nejlepších hráčů na konci sezony hraje mezi sebou ještě GRAND FINÁLE, kdy se utkají všichni tito hráči, v turnaji – každý s každým. Vítězem letošního turnaje TOP 16 se stal boršický Pavel Tomášů se 13 body, na druhém místě buchlovský Miroslav Horák a třetí Jiří Sonntag.

Mimo desítku turnajů základních, mají hráči možnost si zahrát 10.7.2013 na SAHARA RAY SERVICE OPEN, otevřeném turnaji tříčlenných družstev, který je součástí Slováckého léta a hraje se na písčných kurtech v Uherském Hradišti na Masarykově náměstí. Všem hráčům i divákům doporučuji tuto jedinečnou podívanou, kdy 20 družstev mezi sebou do půlnoci zápolí o vítězství. V čase předvánočním hrajeme v Kulturním domě v Sadech, halový turnaj o Pohár starosty města Uherského Hradiště. Na umělé trávě jde o zážitek opravdu nevšední.

Proslulý je také náš zimní turnaj Zmrzlé kule, který se hraje v lednu na hřišti, za každého počasí! Všechny naše turnaje jsou otevřeny a rádi mezi sebou uvidíme začátečníky, ze kterých se mnohdy vyklubou značně pokročilí. Nová sezona začíná už na konci prázdnin a tak máte možnost si zahrát s námi. Všichni přece víme, že, kdo si hraje, nezlobí!

Naše webové stránky jsou www.stribrnkule.cz máme také nástěnku, hned vedle pošty, kde o nás najdete všechny důležité informace.

Termíny letošních turnajů: 24. 8. 2013, 21. 9. 2013; 12. 10. 2013 a 26. 10. 2013 prezentace je vždy od 12:30 hod. začátek turnaje 13:00 hod.

Alena Horáková
prezidentka klubu

Zájezd do Prahy na muzikál AIDA

V neděli 9. června pořádalo ČSKC a Pavla Večeřová zájezd do pražského hudebního divadla Karlín na muzikál Aida. Ještě čtyři dny před naším odjezdem byly všechny hry v tomto divadle zrušeny, protože v rámci protipovodňových opatření bylo divadlo zavřeno. V neděli se už ale hrálo, a tak autobus s 54 buchlovskými natěšenými výletníky převážně dámského osazenstva mohl vyjet v 8 hodin z náměstí. Nikdo z nás netušil, že kromě krásného muzikálu zažije i několik adrenalinových zážitků.

Na 106. kilometru dálnice D1 byla omezena doprava proto, že v noci byl zbourán most nad silnicí. Na druhé straně dálnice jsme viděli zbytek torza mostu a divili jsme se, že naši stranu pracovníci silnic stihli do rána odstranit a uklidit.

V Praze nás už pan řidič vysadil u hlavního nádraží a odtud jsme vyrazili na Václavské náměstí, kde byl do začátku představení na tři hodiny rozchod. Někdo si prošel náměstí a obchůdky, další vyrazili zhlédnout rozvodněnou Vltavu, někteří si dali dobrý oběd. Část výpravy se sešla u stanice Můstek a společně se metrem vydala do Karlína. Když jsme vstoupili na eskalátor, najednou se s námi zastavil. Dvakrát to cuklo a už to bylo. Hlášky typu „nějak jsme ten oběd přehnali a schody přetížili“ měly velkou odezvu. Zbývalo nám už jen 20 minut do začátku představení a před námi byly ještě dvě stanice tramvají a rychlé převlečení v autobuse. Nakonec se vše zdárně podařilo a pět minut před začátkem jsme již seděli v tom krásném a slavném divadle.

Před námi na jevišti ožil příběh velké lásky ze starého Egypta v podání Lucie Bílé jako princezny Amneris, Kamily Nývltové jako Aidy, Mariána Vojtky jako lodního kapitána Radamese a dalších. Kostýmy muzikálových herců i scéna byly nádherné a hudba Eltona Johna v podání živého orchestru také. Když jsme na konci zamáčkli slzu a doaplaudovali vestoje, čekala nás venku před divadlem krutá realita.

Byla bouřka, lilo jako z konve, před námi na silnici proudily potoky vody, které se valily gejířy do dvoumetrové výšky ze všech vzdušných kanálů kolem. Byla to scéna jak z akčního filmu. V Karlíně byla opět po minulém týdnu záplava. Houkající policie a hasiči nám naháněli strach, taktak jsme se všichni skrz naskrz mokří dostali do našeho autobusu a rychle pryč, jelikož policie začínala uzavírat silnici. Naše róby i lodičky dostaly zabrat, a kdo měl druhé oblečení, ten vyhrál, protože se mohl převléct do suchého.

Vyjeli jsme z Prahy, po 20 km jízdy nebylo po dešti ani památky a po suché dálnici jsme jeli k domovu. Ještě zastávka v motorestu na kuřecí křídýlka nebo zmrzlinu a za tři hodiny jsme byli v Buchlovicích. Z výletu jsme se vrátili nadšení, zrovna jako naši devátáci, kteří přijeli den předtím ze školního výletu z Prahy vlakem.

Text: Jarmila Vráblová

Poděkování

Dne 9. 6. 2013 vyrazil z náměstí autobus do Prahy. Cílem byl muzikál AIDA v Karlínském divadle. Litovat můžou jen ti, co zůstali doma. Zažili jsme velkou srandu, úžasný kulturní zážitek a dokonce i povodňové dobrodružství. Velké poděkování patří koordinátorce kulturního centra v Buchlovicích Pavlínce Večeřové za výběr muzikálu a celou organizaci zájezdu.

Děkují K.B.Ž. (=Klub Buchlovských Žen) + 3 muži

Buchlovští koně

Buchlovští koně byli pěkní a vyhlášení. Asi to bylo tím, že v Buchlovicích na zámku sídlily rodiny Petřvaldů a Berchtoldů. Zikmund II. Berchtold byl vyhlášený chovatel koní. Maštale měl v horním křídle buchlovického zámku, ale později je přestěhovali do Štítu na druhý konec zahrady. Na Pile, která byla postavena jako odchovna hříbat (postupně zde vznikla pila a hájovna), se chovala hříbata. Další maštale byly zřízeny za Buchlovem a dostaly jméno Zikmundů dvůr či Dvorek.

Z hraběcích stájí se prodávali koně a připouštěli se hřebci. Když sedlák podstrčil nějakou slivovici štolbovi, ten mu pak připustil hřebce na jeho kobytku. A tak buchlovičtí koně byli krásní a elegantní po „šlechtických“ otcích a silní a zdraví po selských matkách.

Nejpěknější koně měl pan Šimota, chladnokrevníky, zapsané do plemenné knihy, plavé, s ocasem a hřívou barvy světlé kávy. Pan Hrabal měl rovněž chladnokrevníky stejné barvy, Karel Raštica a Dvořan – Hruška krásné chladno-

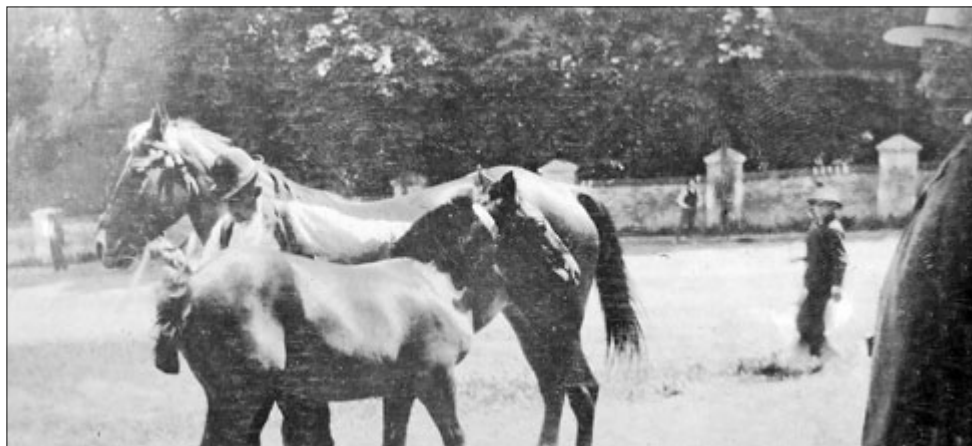
krevníky hnědáky. Pavel Mitáš chladnokrevníky plaváky, pan Černík teplokrevné hnědáky, pan Kunc za kostelem teplokrevné tmavé hnědáky. Cyril Šik měl dva koně fukse menší, kulaté jako buchtíčky. Roku 1938 mu je odvedli, a když se hradištský pluk vracel ze Sudet přes Buchlovce, táhli Šikovi koně kulomety. Na přihlížejícího Šika zařehťali a chtěli se mazlit.

Většinou to byli tmaví hnědáci, plaváci se světlou hřívou a ocasem, sem tam nějaký černý vraník. Bílého šimla měl pan Kunc v Trnávkách, pan Kunc kolář v Loučkách, pan Raštica (Černý) a pan Josef Zelinka. Plesnivé fukse měl Jan Straka, pan Žampach a pan Švaniga. V zámku byli dva grošáci lipicáni do kočáru a dva jezdečtí koně. Jolanka, na které jezdil hrabě, a Maison, na kterém jezdil správce.

Buchlovští koně se v létě plavili na ganále v tůni na náměstí. V zimě zvonili rolníčkami, když táhli saně. Tahali také sněžný pluh za velkých fujavic, takže cesty bývaly sjízdné. Svým majitelům obdělávali pole. Tahali klády v lese k cestě a pak

Statek Zikmundov nad Starými Hutěmi

Koňský trh na prostranství před dnešním muzeem v Buchlovicích

je vozili na nádraží do Starého Města. Tím vydělali pěkný peníz. Byli to naši buchlovští koně.

Josef Mitáš, náš soused, měl pěkný pár koní – chladnokrevníků, valacha a kobytku. Kobyta měla hříbátko – Milušku. Ta byla zahrazena v maštali v koutě. V noci z kouta utekla a šla k valachovi pít. Ten jí pokousal krček a zlomil nožku. Zavolali zvěrolékaře a ten řekl, že se nedá nic dělat, že musí na jatka. Pan Mitáš s ženou tehdy přišli k nám a moc tatínka, lékaře, prosili, aby se šel na hříbě podívat a ten šel. Milušce dal do krčku trubičky – drenážky – a nožku dal do destiček. S panem Mitášem udělali Milušce zvláštní klec a zvláštní berlu, takže nemohla na zlomenou nožku stoupnout. Až se rána na krčku vyčistila, drenážky se odstranily a rána se zažila. Miluška se úplně uzdravila, vůbec nekulhala a na krčku měla malou jizvu, která však zarostla. Vyrostla z ní krásná chladnokrevná kobytko, ale v roce 1945 ji zcizili Rusové. Pan Mitáš vzal kolo a slivovici a někde u Zlína je dohnal. Vojáky pry slivovici opil a Milušku jim sebral a odvedl ji domů. Posléze skončila Miluška, stejně jako druzí koně, v zemědělském družstvu.

Dále mám ještě vzpomínku na německé odvody koní na jaře 1945. Jeden z nich se konal u ganála na malém plácku před bývalým obecním domem, před okny řezníka Horáka. Byl tam starosta Veselý, můj kmotr, takže jsem tam měla pří-

stup, obecní tajemník pan Petráš a buchlovický zvěrolékař. Dále německý vojenský zvěrolékař, vojáci a chumel dětí. Odvedli mnoho pěkných koní. Horší a zhřebné kobyly nebrali. Pak si začali Češi a Němci cosi šuškat. Starosta s německým zvěrolékařem nařídili, aby odvedené koně shromáždili na jednom místě, aby šli domů a přinesli určité množství slivovice. Německý zvěrolékař rozdělil slivovici na dvě části. Jednu si nechali Němci a druhou kázal nalít do koní. Znovu je předváděli, ale brzy nastalo peklo. Koně strašně divočeli. Ke každému koni pak bylo napsáno, že je neovladatelný, a proto si je sedláci odvedli zpět domů. Je samozřejmé, že si i vojáci poté přihli. Plácek se vyprázdnil a jeden z vojáků spadl do ganála. Bylo v něm ale málo vody, a tak ležel na dně s hlavou nad vodou. Berchtoldova komorná na penzi, slečna Vítková, bydlela v domku na Masarykově ulici. Zrovna šla kolem a uviděla vojáka ve vodě. Zůstala na břehu a mávala rukama na kolemdoucí, aby se šli podívat.

Po válce bylo v Buchlovicích osmdesát šest koní. Ted' je jich jen málo. Jednoho má na „Dvoru“ moje neteř Miroslava. Jedná se o hřebce, černého vzácného lipicána, kterého připouští. Jiného má pan Karel Novák. Chová ho v ohradě v selském humně Nad Zahrádky.

Zdenka Maršálková

Buchlovjané na starých fotografiích

V dnešním pokračování naší rubriky nahlédneme do starého alba paní Vlasty Šikové. Na první fotografii vidíte skupinku mladých Buchlovjanů na procházce v roce 1943, v kdysi krásném přírodním prostředí louky na Zahradách naproti pálenice, dnes částečně zastavěné obytnými domy. Druhá fotografie přibližuje jedno z pravděpodobně válečných Božích těl v zahradě buchlovického zámku.

(Foto: z archivu SPHB)

Toulky po chřibských sírových pramenech VII

Počet návštěvníků smradavských koupelí a celkový stav místa se výrazně nezlepšil ani v dalších letech následujícího století, což výmluvně dokresluje zmínka v Průvodci po Slovácku z roku 1905: „Půl hodiny jihozádně vzdáleny jsou sirnaté lázně Smradávka v rozkošném údolí v lese. Bohužel jsou dosti zanedbávané a bylo by si přát, aby se vzhledem ke krásnému okolí svému opět povznesly. Bydlení lze v lázeňském domě na pokraji lesa a stravovati zde nebo u revírníka. Cena koupelí 60 h – 1 K.“ O úpadku lázní hovoří roku 1908 i autor ilustrovaného průvodce, Kroměřížan, Antonín Holzbach. Zřejmě první vlašťovka o větším zájmu o smradavské koupele pochází z pera M. Remeše v jeho práci nazvané Příspěvky k balneologii Moravy a Slezska z roku 1929: „Dovídám se, že lázně nyní více než jindy okolní obyvatelstvo používá při rheumastismech všeho druhu.“

V roce 1931 byla předána panská správa sirnatých koupelí nadlesnímu Hubertu Peli-

kánovi, který je pronajímal i s hostincem. V jedné z nabídek pronájmu, uveřejněné ve Slováckých novinách 29. ledna 1932 se dočítáme, že „sirnaté lázně i restaurace na Smradávce u Buchlovic se na dobu tří let v nabídkovém řízení pronajmou. Pronajme se lázeňská budova s provozem vanových koupelí a hostinské živnosti a vedle v myslivně 8 pokojů ku obýváním. Nabídky budtež podány nejdéle do 29. února t. r. u správy lázní v Buchlovicích, kde bližší podmínky jsou k nahlédnutí.“

Ihned po válce, 3. června 1945, došlo k vyvlastnění lázní majiteli Aloisi Berchtoldovi Revolučním národním výborem v Buchlovicích ve prospěch Okresní sociální péče o mládež v Uherském Hradišti, načež si buchlovická obec podala přihlášku o přidělení objektů. Rozhodnutím pléna Městského národního výboru v Uherském Hradišti byly lázně 1. ledna 1949 začleněny do Sdružení komunálního podniku

Pohlednice Smradávky z roku 1898

Děti vídeňského Českého srdce se spolumajitelkou buchlovského velkostatku Ferdinandou Berchtoldovou na Smradávce v srpnu 1918

města Uherské Hradiště a poté měnily majitele, mezi nimiž figurovalo i Spotřební družstvo Jednota Uherský Ostroh a další, přičemž samotná lázeňská činnost tu během následujících let prakticky zanikla.

V druhé polovině devadesátých let 20. století zakoupila obě budovy, někdejší zámeček

i lázeňskou budovu s restaurací a s nejbližšími pozemky, rodina Františka Krystýnka z Buchlovic. Té se v průběhu roku 2012 podařilo druhému z objektů, napojeného na nový vrt sírnaté vody, vrátit oficiální statut lázní.

Na rozdíl od koupelí se už od poslední třetiny 19. století dařilo velmi dobře tamnímu hos-

tinci s lacinou venkovskou kuchyní a s výtečným pivem z buchlovického panského pivovaru, zaniklého před první světovou válkou. Z vrchnostenské zprávy z roku 1874 se dovídáme o hostinci, zvaném tehdy Povinná, že „v poschodí lázeňské budovy je sál s šenkem pro hosty, po stěnách lovecké trofeje ze zvíře ulovené v blízkém okolí, příležitostná kuchyně. Čepuje se pivo z buchlovského pivovaru, v sále odbývají se taneční zábavy, ukončení lovů, abiturientské srazy...” V roce 1896 byl majitelem a držitelem hostinské koncese na Smraďavce Zikmund Berchtold, ovšem lázně provozoval Josef Švarc z Buchlovic, který při obstarávání vanových koupelí nabízel i občerstvení.

Zajímavá informace, týkající se Smraďavky, pochází z 20. června 1930. V žádosti Správy velkostatku Buchlov Zemskému úřadu v Brně navrhuje správce Moll přenesení reálného práva vařit pivo ze zaniklého buchlovického pivovaru do lázeňských budov na Smraďavce. Tuto žádost odůvodňuje tím, že „lázně tyto jsou oblíbené výletní místo, četně obecnstvem navštěvované... Veřejný zájem vyžaduje, aby

návštěvníci, dostavivší se do lázní, obdrželi žádoucí občerstvení. Rovněž aby byl turistický ruch povznesen. Jest vyloučeno, aby byly přenesením tohoto práva dotčeny místní hostince, neboť lázně leží úplně mimo městys...” Zemský úřad v Brně tuto pošetilou myšlenku se vši pravděpodobností rázně zamítl, protože se už dále neobjevuje.

Jiným nájemcem restaurace a koupelí se stal 19. září 1939 Antonín Švarc, jenž v tom čase obhospodařoval 6 jednolůžkových a dvoulůžkových pokojů s 18 lůžky, 10 lázeňských kabin s vanami, 1 nálevnu, 1 sál, 1 kuchyni a 2 osobní pokoje.

Již po vypuknutí první světové války se stávaly popisované budovy na Smraďavce základnou kolonií několika desítek chudých dětí z brněnských a vídeňských škol, kterou založila a vydržovala spolumajitelka velkostatku Ferdinanda Berchtoldová. Lázeňské louky bývaly svědky her školních dětí a dorostu z vídeňské či brněnské organizace České srdce i v časech první československé republiky. (Pokračování příště.)

Text a foto Bořek Žižlavský

Pohled k lázním od kapličky v období kolem roku 1910

FESTIVAL ČESNEKU NA ZÁMKU (A V MĚSTEČKU) BUCHLOVICE

XII. ročník

***„Jakub, Jakub, česnek nakup,
na tvůj svátek, Evžene, těžko už se sežene!“***

**Státní zámek a městečko Buchlovice
sobota 27. července 2013
od 10.00 do 18.00 hodin**

Pohádky o česneku

Folklorní agentura Buchlov vyhlásila literární soutěž pro děti do věku 15 let na téma Pohádka o česneku. Z několika desítek prací žáků škol nejen z České republiky jsme pro vás vybrali pět pohádek. Celková prezentace všech prací bude součástí Festivalu česneku v sobotu 27. července 2013.

O princezně Česnekačce

Za sedmero horami a sedmero řekami v největším a nejkrásnějším zámku ze všech, žila byla jedna tuze nádherná a líbezná princezna. I když její pravé jméno bylo Kateřina, nikdo z jejích příbuzných ani poddaných ji neoslovil jinak než princezna Česnekačka. Ptáte se, jak toto pojmenování vůbec vzniklo? Ten důvod je naprosto jednoduchý. Ona princezna Kateřina, ať už vám to přijde sebevíc podivné, měla totiž ze všech jídel na světě nejraději právě česnek. Mohla ho jíst klidně celé dny, od rána do večera, ať už přidáný do nejružnějších pokrmů připravených vrchním královským kuchařem, nebo dokonce jen tak samotný s krajícem chleba.

Postupem času si lidé z princezny Kateřiny začali dělat legraci, že se nikdy neprovdá za krásného a bohatého prince, jako to bývá u všech ostatních princezen, ale navždy zůstane věrná svému nejlepšímu příteli, tedy česneku. Princeznin otec, král Oldřich, byl z této situace velice nešťastný i rozčilený zároveň. Několikrát svoji dcerku prosil a přemlouval, aby se této své neobvyklé závislosti pokusila nějak zbavit, nebo ji aspoň omezit. U princezny Kateřiny však s touto prosbou nikdy neuspěl. Když už byl král opravdu zoufalý, zkusil to se svou dcerkou i po zlém, rázně nařídil všem kuchařům na zámku, aby nadále úplně omezili přidávání česneku do jakýchkoliv pokrmů. Bohužel ani tento králův nápad se neukázal

být tím nejšťastnějším. Nebojácná princezna Kateřina se po nocích potajně vkrádala do kuchyně a spokojeně oloupávala stroužky česneku. Po této zkušenosti to král s pokusy o odstranění nešvaru své milované dcerky nadobro vzdal. A ono rozhodnutí, jak se nakonec ukázalo, bylo tím nejrozumnějším.

Všechny ty neobjasněné spekulace, které kolovaly mezi místními obyvateli, se rozpoutaly s příchodem jednoho neznámého mladíka. Už na první pohled bylo zřejmé, že tento mládenec nepřišel jen tak náhodou, že má ke svému dostavení se určité nějaký pádný důvod. Z očí mu vyzařovalo cosi záhadného a tajemného. Nikdo z místních se s ním do řeči raději moc nedával, spíše naopak, většina lidí se mu obloukem vyhýbala. Za několik málo dní se proslouchlo, že tento mladík se jmenuje Vilém a do vesnice přišel s úmyslem navštívit a blíže poznat princeznu Kateřinu, o které se nedávno doslechl od jednoho svého přítele a okamžitě ho zaujala. Všem místním obyvatelům bylo naprosto jasné, že toto Vilémovo přání je dosti naivní a naprosto nespelnitelné. Proč by se krásná mladá princezna Kateřina měla chtít zahazovat s nějakým obyčejným, a ještě k tomu značně nedůvěřivě působícím pocestným? O to více pak byli místní překvapeni a zaskočení, když se doslechli o nedávné Vilémově návštěvě na zámku. Neskutečné se stalo skutečným, nikdo nechápal, jak k této události mohlo dojít. O několik dní později se zjistilo, že tento tajuplný mladík na onom zámku získal místo princezny sluhy. Po nějaké době se ve vesnici úplně přestalo o Vilémovi mluvit. Mladík spokojeně sloužil na zámku princezně Kateřině a místní obyvatelé si opět hleděli svého. Pak ale přišla noc, která se vryla do paměti snad všem lidem. Tato noc se zprvu zdála být naprosto běžná a nijak zvlášť výjimečná. Hodiny skoro odbíjely půlnoc a princezna Kateřina se chystala ke spánku. Ještě však požádala vrchního královského kuchaře, aby jí donesl mísu naplněnou několika paličkami česneku. Jakmile princezna oloupala a následně polkla poslední stroužek předposlední česneku, spokojeně se uchytila na své královské lože a po chvíli

usnula. Mezitím, co princezna bezstarostně odfrkovala, do jejího pokoje se někdo potichu vloupal. Nikoliv oknem, ale dveřmi. Ten dotyčný byl oděn do červenočerné barvy a jeho zuby ve tmě zářily jako hvězdy na nebi. Pomalými kroky přistupoval blíž a blíž k princeznině posteli, až byl svou tváří téměř u té její. Neustále si jí prohlížel a cvakal při tom svými lesknoucími se zuby. Po chvíli se olízl a pomaloučku se přibližoval k princeznině hebkému krku. Stále blíž a blíž.

Najednou se zvenku ozvala obrovská rána. Princezna se okamžitě probudila a nevtápný host se od ní úskokem oddálil. Když před sebou princezna Kateřina spatřila onoho vetřelce, s jekotem vyskočila z postele. Tím dotyčným nebyl nikdo jiný než její sluha Vilém. Tentokrát však vypadal úplně jinak než obvykle. Princezna ihned pochopila, že něco není v pořádku. Nejdříve jen stála na místě a celá se trásla. Jakmile se ale z utrpěného šoku vzpamatovala, bez váhání se rozběhla ke dveřím. Vilém se však rozběhl za ní, a jelikož byl rychlejší než princezna, dohonil ji a chytl kolem pasu. Princezna se snažila vši silou bránit, Vilém byl však velice silný a statný, a tak se mu princezna nedokázala vysmeknout. Počala tedy z plna hrdla volat o pomoc, ale Vilém její volání ihned zastavil svojí velkou dlaní, kterou princezně přiložil na ústa.

Při zápasení s Vilémem spatřila princezna na svém nočním stolku mísu s poslední paličkou česneku. Najednou dostala geniální nápad, jak se Vilémovi, proměněného v upíra, ubránit. Jelikož na svých ústech měla stále přiloženou Vilémovu dlaň, jediným řešením bylo ho této jeho dlaně nelítostně kousnout. Jakmile Vilém začal skučet bolestí, princezna na nic nečekala, popadla do ruky poslední česnek a začala s ním mávat před Vilémovou tváří. Ten se dal okamžitě na útěk. Princezna ho s paličkou česneku v ruce nahnala až k oknu, ze kterého poté sám vyskočil.

Od té doby už Viléma nikdo nikdy neviděl ani ve vesnici, ani na zámku. A král Oldřich pochopil, že tehdejší snaha o potlačení dceřiny závislosti na česneku byl ten nejhlupejší nápad,

jaký ho kdy napadl, a všem svým kuchařům nařídil, aby tuto surovinu neprodleně přidávali do všech královských pokrmů. Vždyť právě česnek se stal tím pravým a jediným zachráncem princezny Kateřiny.

**Lucie Sitterová, 9.A
ZŠ E. Beneše, Písek**

Česnekova velká láska

Jako každý večer si lehla Anička do postýlky, přikryla se peřinou a zavolala maminku, aby jí vyprávěla pohádku. Maminka za Aničkou přišla a s tichostí v hlase jí začala vyprávět příběh...

„Kamil Stroužek byl česnek, který byl se vším spokojen,“ vypráví maminka. „Myslel si, že ho nic nerozhází až do onoho osudného dne.

Jednou šel Kamil po ulici okolo svého domku, ohlédl se a pomyslel si: „Co je to za krasavici?“ Nemohl z ní oči spustit. Byla to krásná, šťavnatá a sladce vonící slečna jahodová. Hned se za ní rozběhl, aby ji pozdravil. Přímo před ní ale zakopl o kámen a rozplácl se o zem. Uslyšel chechtání a ihned utíkal zpět domů. „Bože, to bylo trapné. Jak jsem se mohl takhle znemožnit,“ běželo mu stále hlavou. „Co mám dělat, ona je tak krásná ... a ven se mnou by určitě nešla. Ona je prostě někdo ... a já nic.“ Ta myšlenku mu stále běhala hlavou a do nekonečna ho trápila. Byl z toho opravdu moc smutný. Pak dostal ale nápad: „Třeba... když budu zítra ve stejný čas na stejném místě... zase ji potkám.“ Kamil se musel ze strachu z odmítání a smíchu dlouho přemlouvat. Nakonec ale řekl: „Ano, udělám to.“ Česnek se probudil, umyl, učesal a vyšel. Kráčel po ulici a ta krásná jahodová slečna šla přímo proti němu. Zastavil se před ní a zakoktal: „Ahoj, já jsem Kamil Stroužek. Jakpak se jmenuješ ty?“ „Jé, ty jsi ten šašek ze včerejška. Já jsem Vanessa Rozkošná.“ „Hele, poslyš, nechtěla by sis vyjít ven?“ „Jsi moc milý, ale lidé by se mi smáli. Mám slušnou pověst. A ještě ke všemu strašně páchněš...“

Kamilovi to zlomilo srdce. Krve by se v něm nedořežal, zesmutněl a se slzami v očích potají odešel. Celý den seděl doma u televize, koukal na romantické filmy, jedl vanilkovou zmrzlinu a v jednom kuse naříkal: „Copak se jí nelíbí má česneková vůně? Co mám dělat?“ Koukal do prázdna a ani oči nemohl zamhouřit. Musel na ni pořád myslet a v hlavě se mu promítala stále její slova.

Kamil se rozhodl navštívit svoji nejlepší kamarádku a doufal, že se mu dostane nějaké rady. „Ťuk... ťuk,“ zaklepal na dveře a třešeň se hned otevřela. Její jméno bylo Vlastička Pecková. Kamil jí hned vše pověděl. „Co bys dělala na mém místě?“ zeptal se jí. Ta jen s prázdným pohledem seděla a vypadalo to, že i ona mu nedokáže poradit. Po chvilce přemýšlení však pravi: „Asi bych čekala, až mi osud nadělí toho pravého. Lásce neporučíš...“

Kamil si vzal její slova k srdci a už se vůbec netrápil. Nakonec se rok s rokem sešel a on skutečně tu pravou našel. Byla to cibule, nenápadná a pohledná sousedka od vedle, paní Slupková. Oba se měli moc rádi a věděli, že k sobě skutečně patří. A také měli alespoň něco společného. Byla to ta jejich zvláštní vůně. Oběma voněla navzájem a to je důležité, nikdo nikoho neponižoval, nikdo se nikomu nevysmíval, prostě láska jako trám...

Maminka zavřela knížku, zhasla lampičku a potichu odcházela, aby nevbudila sladce spící Aničku.

**Linda Bulantová, 9.B
ZŠ E. Beneše, Písek**

Cesnak

V malej dedinke pod horou býva teta Ružena. Jedného dňa veľmi ochorela, vyskúšala všetko možné a nie a nie sa vyliečiť. Keďže býva na dedine, všetci susedia o tom vedeli. Sused Peter to už nevydržal a povedal tete Ružene: „Daj si cesnak! Ten ti pomôže so všetkým!“ Teta

Ružena bola už zúfalá a tak ho teda poslúchla a poslala svoju neter do obchodu kúpiť cesnak. Potom, ako si teta Ružena dávala cesnakový čaj, vyzdravela! Na ďalší rok si teda v záhrade zasadila okrem svojich obľúbených ruží aj pol záhrady cesnaku. Cesnak rástol a rástol, až kým prišiel čas zberu. Teta Ruža zas nariekala: „Prečo som ja hlúpa zasadila pol záhrady cesnaku?! Čo stým budem robiť?“ V tom horekovaní ju zas počul sused Peter. „Nenariekaj! Pozri si v knihách, na čo všetko sa cesnak dá využiť,“ kričal sused Peter spoza plotu. Teta Ružena si pomyslela, že nie je ešte taká stará (čo trošku bola) a zvedavá si sadla za vnučkin počítač: „Fiha! Ten cesnak je ale dobrá vec!“ a do rána študovala a študovala. Odvtedy vždy, keď počuje, že je niekto chorý, vraví: „Vieš čo? Ja ti urobím cesnakovú polievku. Ten ti pomôže!“, alebo keď má niekto chrípku alebo niečo s črevami povie: „Urobím ti cesnakovú nátierku! A keď nemáš rád cesnak, urobím ti zemiakové placky s cesnakom, neucítiš ho! To ti pomôže.“, a tak za z tety Ruženy stala „cesnaková“ Ružena. Aj susedovi Petrovi každý deň núkala cesnak. Ten

to už nevydržal a povedal: „Ružena, v Česku je za chvíľu Cesnakový festival. Choď tam s nejakým super nápadom a predaj aj prebytočný cesnak.“ Teta Ružena vypleštila oči a skoro jej vypadla varecha z ruky. Práve totiž robila cesnakový koláč pre susedu Dagmar na imunitu. Teta Ružena sa dotrepala na Cesnakový festival do Buchlovíc a tam zažila skvelý víkend. Ochutnala dokonca aj cesnakovú zmrzlinu a skoro vyhrala preteky vo voňaní cesnaku! Ťažko sa jej medzi originálnymi nápadmi presadzovalo svojím cesnakovým džúsom, ale predsa len tam bola prvý rok. Trochu jej vadilo, že si zabudla kúpiť žuvačky, no určite sa tam bude pravidelne vracieť. Mimochodom, už teraz plánuje, ako si zasadí cesnak do celej záhrady a bude skúšať nové a nové cesnakové nápady, aby budúci rok vyhrala súťaž o najťažší cesnak a najlepší cesnakový výrobok. Nechcem nič prezrádzať, ale máte sa na čo tešiť!

Lucia Blaškovičová, 13 rokov
ZUŠ Jána Albrechta, Bratislava
Slovenská republika

Rozprávka o cesnaku

Kde bolo, tam bolo, v našej záhradke vyrástol neobyčajne krásny, guľatý a múdry cesnak. Mal husté zelené vlasy a bielu pokožku na tvári. Nebol namyslený, len sa rád chválil. Mamka česnačica ho prihlásila do jesennej súťaže nazvanej „Najkrajší plod jesene.“ Cesnak vyhral prvé miesto. Celá rodina Cesnakovcov bola na neho právom hrdá a pyšná. Rozhodol sa, že sa vyberie do sveta. Stal sa z neho Cesnak Cestovateľ. Keď prichádzal do lesa, všetky zvieratká a aj líška s medveďom ho chválili a prihovárali sa mu: „Ó, si taký krásny a veľký! Najkrajší zo všetkých cesnakov!“ Cesnak Cestovateľ poďakoval a pobral sa ďalej. Prechádzal cez cesnakové pole, kde si našiel priateľku – malú Cibulku. Tvorili spolu cestovateľský pár.

V jeden deň prišli do dediny, ktorá sa volala Zvyšné. Bola to malá dedinka, v ktorej ľuďom všetko zostávalo nazvyš. Keď im niečo zostalo, uskutočnili nejakú slávnosť alebo súťaž, podobne ako dnes, s názvom „Cibuľové slávnosti.“ Obyvatelia dedinky pobežovali už od svitu na vyzdobovali domy, radnicu, ulice a dokonca aj na stromy vešali cibule. Keď občania uvideli Cesnak, dali mu na hlavu korunu a zavesili ho na radnicu. Nemohli sa naň vynadávať. Malú Cibulku zakomponovali do kytice z cesnakov. Všetci ju žiadali, aby sa stala ich priateľkou. A keď im povedala, že jej sa páči Cesnak, všetci sa od závidosti rozosmiali. Cesnak Cestovateľ to už nemohol počúvať a rozhodol sa, že si odstrihne svoju zelenú hrivu a zachráni malú Cibulku. Keď to urobil, začal sa kotúľať dolu kopcom po ostatných cesnakoch a zastavil sa až pri kytici, v ktorej bola malá Cibulka. Bol to dlhý a náročný boj, no Cesnak sa nevzdával. Nakoniec sa mu podarilo Cibulku zachrániť.

Obyvatelia tejto dedinky to všetko s napätím sledovali a rozhodli sa, že si Cesnak zvolia za richtára. Do erbu dokreslili Cesnak s korunou a dedinu premenovali na Cesnačie údolie. O pár mesiacov mali Cesnak Cestovateľ a Cibulka sobáš. Po uplynutí roku od svadby prišla

na svet Cesnačka. Bola to pekná dievčinka s dlhými vláskami. Obyvatelia Cesnačieho údolia im gratulovali a priali všetko dobré. Rodinka Cestovateľov žije dodnes a môže sa stať, že ju stretnete, rovnako ako ja!

**Barbora Rusnáková, 7. ročník
ZŠ Drahovce
Slovenská republika**

Bol raz jeden cesnak...

Bol raz jeden cesnak. Mal aj takú krásnu kamaťku cibulku a dalo sa na ňu spoľahnúť, lebo bola hviezda a slávne hviezdy sú dobré!

Bola to veľmi obľúbená speváčka. Cesnak mal veľké šťastie, lebo cibulka sa jedného dňa opýtala. Cesnak, chceš byť slávnou hviezdou? Aj Ty? Cesnak povedal: áno, áno, áno...

Potom cibulka zariadila koncerty, oblečenie a tak ďalej. Cesnak si splnil svoj sen a dúfal, že bude z neho taká istá popová hviezda ako je cibulka. Cibulka povedala: Cesnak, každá hviezda musí mať prezývku. Ja mám prezývku: Megacica. Ty chceš mať akú prezývku? Chcem mať prezývku štipák, lebo štipem. Megacica vystúpila na javisko a predstavila obecnstvu novú hviezdu cesnak-štipák.

Kým obecenstvo čakalo na novú hviezdu, sa občerstvilo dobrotami ktoré pripravila cibulka. Jedlo bolo výborné, ale nikto ani netušil, že je nakazené virózou.

Cesnak začal spievať a prskal okolo seba svoju štiplavú šťavu, všetkým to vadilo, ale spevák bol dobrý, tak si ho pekne vypočuli všetci až do konca.

Na druhý deň sa dozvedeli, že jedlo bolo nakazené, ale nikto neochorel, lebo cesnak štipák na celé obecenstvo prskal svoju zdravú šťavu. Tak nakoniec bol veľmi šťastný, že sa stal popovou hviezdou, ale aj hrdinom.

**Katarína Juricová, 3.tr.,
ZŠ F. E. Scherera, Piešťany
Slovenská republika**

ČESNEK: LIDOVÝ (VŠE)LÉK A CO O NĚM JEŠTĚ NEVÍME

Česnek používali k prevenci a léčení staří Egypťané, chválil jej Homér, Aristoteles, Vergilius, Plinius, Mohamed a mnoho dalších. V arabských zemích byly nalezeny pět tisíc let staré nápisy psané klínovým písmem, které doporučují tuto rostlinu jako kořenidlo při vaření. Staří Řekové jej pokládali na rozcestí pro Hekaté, bohyni podsvětí, a cestovatelé jej nosili s sebou, aby je ochránil před její mocí. Galenos jej označil za „knížete mezi léky sedláků a venkovanů“. Ve čtvrté knize Mojžíšově se píše o tom, jak Izraelité po útěku z Egypta vzpomínali na česnek, který jim velmi chyběl.

Dnes se běžně používá jako zelenina a zároveň je lékem. Patří do čeledi liliovitých, kterých je na světě asi 500 druhů, a společně s cibulí je snad nejhojněji využívanou rostlinou v kuchyních celého světa. V kalifornském městě Gilroy se dokonce pravidelně pořádá velmi oblíbený „česnekový festival“.

V obchodě běžně dostaneme ke koupi česnek setý, *Allium sativum*, jehož odrůdy je možné rozeznat podle barvy slupky (bílá, fialová, růžová), a mnozí si ho pěstují i sami na své zahrádce. Volně v přírodě můžeme nalézt divoce rostoucí česnek medvědí.

Za jeho pravlast je většinou považována jižní Sibiř, odkud se česnek rozšířil nejprve do Přední Asie, později do Egypta, a nakonec i do střední a severní Evropy. Dnes je pěstován ve všech částech světa a přizpůsobil se místním podmínkám, takže v jižních, teplých krajích má jemnější chuť a je šťavnatější, kdežto

v chladných severních pásmech je tužší a ostrý, takže se používá spíše jako kořená bylina než zelenina.

První vědecké zkoumání účinků česneku proběhlo koncem sedmnáctého století. Dnes se hovoří o více než dvou stech různých substancích, které z něj činí skutečný léčebný prostředek. Obsahuje například sírné sloučeniny, vitamíny (A, B, C, E), minerály a stopové prvky (draslík, sodík, vápník, magnezium a další), enzymy, aminokyseliny, mastné kyseliny, flavonoidy a adenosin. Využívanou částí u česneku setého je jeho kořen, který tvoří řada púčků či stroužků spojených v jeden celek – hlavičku.

Hlavní účinky česneku:

a) vnitřní použití

- má silné protizánětlivé účinky (allicin obsažený v česneku je silné přírodní antibiotikum)
- chrání kardiovaskulární systém (ředí krev a snižuje vysoký krevní tlak, snižuje zvýšenou hladinu cholesterolu a tuku v krvi)
- snižuje riziko rakoviny (zejména u rakoviny žaludku, střev a prostaty)
- působí příznivě při artróze a revmatismu, zmírňuje plicní a zažívací infekce
- zvyšuje tělesnou imunitu a přispívá k odstraňování toxinů a rakovinotvorných látek z těla pocením
- pomáhá při ateroskleróze
- zlepšuje pružnost cévních stěn, a tím léčí křečové žíly a zabraňuje jejich další tvorbě
- povzbuzuje chuť k jídlu
- zmírňuje účinky jedů (bolehlav, oměj)
- pomáhá při cukrovce (česnekový ocet, olej nebo kapsle)
- pomáhá při kašli a kloubních potížích,

zmírňuje bolesti v krku při nachlazení

- odstraňuje nadýmání (hlavně česnek pečený ve slupce)
- úspěšně z těla vypuzuje střevní parazity
- léčí opary (hubí mikroorganismy, které je způsobují)
- má příznivý vliv na mozkovou činnost

b) zevní použití

- pomáhá při bodnutí hmyzem a uštknutí nebo kousnutí jedovatými zvířaty (potírání rány česnekem)
- přispívá k lepšímu hojení ran (česnekový ocet, výplachy)
- pomáhá léčit akné (rozpuštěný stroužek česneku, česnekový ocet nebo česneková maska)
- pomáhá odstranit bradavice a kuří oka (přiložit rozkrojený stroužek česneku)
- zmírňuje hemeroidy (česnekový krém nebo dobře naolejovaný čípek ze stroužku česneku)
- pomáhá při omrzlinách (potírání, krém, koupel)
- zmírňuje bolesti uší a zubů
- zmírňuje kloubní potíže
- tiší bolesti křečových žil a tlumí jejich záněty (zábaly, potírání, sedací koupel)

c) zevní i vnitřní použití

- bojuje proti plísním, bakteriím a virům
- pomáhá při bronchitidě (zábal, inhalace, sirup)
- léčí hnisavé vředy a nežity (česnekový ocet, obklady, zábaly, tinktura, preparáty)
- zmírňuje ischias (zánět sedacího nervu)
- zmírňuje kašel (zábal, sirup)
- jeho aroma odpuzuje komáry, hady a škorpony.

V Egyptě byl česnek společně s cibulí posvátnou rostlinou. Egypťané jej přinášeli jako obětní dar svým bohům a dodával jim i sílu a odvahu před bojem. Byl nalezen dokonce i v Tutanchamonově hrobce. K posílení odvahy, síly a mužnosti ho používali také Římané a Řekové, když si před bojem uvazovali česnek kolem pasu. Koneckonců proč ne, vždyť nať česneku má tvar kopí nebo čepele. Vždy byl součástí lidového léčitelství, kde neexistuje snad nic, co by nešlo léčit česnekem. Ale užívala ho i lékařská věda. Dodnes se zachovaly Hippokratovy a Dioskurovy záznamy o jeho použití v boji s různými chorobami. Česnek byl součástí pokrmů Sumerů a pěstovali ho také lidé v babylonských královských zahradách. Obecně byl česnek odjakživa považován za magickou rostlinu, která má kouzelnou moc a dokáže ochránit před veškerým zlem: zahání zlé duchy, slouží k zaříkávání démonů, ochraně před čarodějnicemi, démony, upíry... Dodnes si někteří lidé z těchto důvodů věší česnek doma nebo nosí jeho stroužek stále s sebou. Souvisí to nespíš s jeho výraznou a pronikavou vůní, která vzniká setkáním sirných sloučenin obsažených v česneku se vzduchem. Nejúčinnější sirnou sloučeninou je tu allicin, který má antibakteriální účinky a snižuje hladinu cholesterolu i krevního tlaku.

Charakteristický je pach z úst, který česnek zanechává ještě několik hodin po jeho konzumaci. Má původ ve složkách rostlinných silic vylučovaných z těla dechem, tedy plícemi a potem. Tato nepříjemná stránka se dá vyřešit použitím různých česnekových preparátů, například tablet, které tento nežádoucí účinek nemají. Nicméně nejúčinnější je přece jen česnek čerstvý.

„Divokou“ formu česneku můžeme nalézt v přírodě ve vlhkých hájích a listnatých lesích. Jde o česnek medvědí, *Allium ursinum*. Jeho listy jsou velmi podobné listům konvalinky (která je mimochodem jedovatá), objevuje se však o měsíc dříve a poznáme ho bezpečně podle pronikavého česnekového aroma. Kvete bílými jemnými kvítky a nesbírá se jeho cibulka, nýbrž jen listy, případně květonosné stvoly. Brzy po odkvětu zmizí i listy a objeví se zase až za rok. Je velmi oblíbenou pochoutkou zvířat, a jak již naznačuje jeho název, chutná také medvědům. Pokud se přidává do krmení domácím zvířatům, přenáší se jeho pach do mléka a masa.

Drobně nakrájenými listy česneku medvědího můžeme posypat chléb s máslem, vařené brambory, okořenit polévku, pomazánku, špenát či obohatit salát. Obsahuje všechny látky jako česnek setý, ale jeho účinky jsou mnohem silnější. Sušením listy ztrácejí léčivé účinky, proto je nejlepší využít čerstvou rostlinu, případně si z ní pro použití v pozdějších obdobích roku vyrobit léčivou tinkturu. Ta si potom původní sílu uchovává. Už jste někdy pili česnekové víno? Na konci tohoto článku naleznete recept.

Velkou předností česneku je, že u něj nebyly nalezeny téměř žádné nežádoucí účinky. Pokud po něm lidé někdy trpí zažívacími potížemi, je to spíše z důvodu konzumace středních zelených výhonků, a ne kvůli pozitivnímu množství česneku. Může se také objevit pálení žáhy u osob s citlivým žlučníkem, případně kožní vyrážka u lidí na česnek alergických. Užívání česneku společně s inzulinem je lépe konzultovat s lékařem a není dobré brát větší množství česneku společně s antikoagulačními léky. Stále však platí, že je česnek lehce dostupný, levný, má okamžitý účinek a nejsilnější je v oblasti prevence.

Česnek měl a má i své odpůrce, kteří ho nemusi mít. Josef A. Zentrich ve své knize Třetí cesta ke zdraví říká: „Česnek je rostlina „horká“ a „suchá“ – proto neprospívá lidem, kteří podobné vlastnosti mají dosti zdůrazněny, tedy lidem s „horkou hlavou“, horkokrevným chole-rikům. Naopak je česnek mimořádně vhodným léčivem pro flegmatiky a vůbec ty lidské typy, které rády a hned upadají do té či oné formy pasivity.“ Česnek tedy působí nejen na fyzické tělo, ale i na vyšší složky člověka, přesně tak, jak by to mělo být u každého opravdového léku.

Podle čínské medicíny, která dělí vše do základních pěti prvků, je česnek čistým kovem. Kov představuje řád téměř vojenský, stabilitu, pevnost a tendenci navrátit původní stav. Česnek takto čistí a sterilizuje člověka na všech úrovních, nejen na té fyzické. Tady působí nejvíce na ty části těla, které v čínské medicíně také odpovídají kovu – a to jsou plíce, tlusté střevo a kůže. Plícemi a tlustým střevem vychází z organismu vše, co je pro něj nevhodné nebo-li podle čínské terminologie „kalné“. „Kalné“ od „čistého“ odděluje i kůže, jež brání vniknutí „kalných“ částí z vnějšku, ale také umožňuje vnitřním „kalům“ opustit tělo. Na úrovni psychické se česnek projevuje tendencí následovat a udržovat tradice, takže v nás podle čínské medicíny probouzí smysl pro tradiční hodnoty, na něž se dnes zapomíná, především na hodnoty morální. Tady je česnek jakýmsi aktivizátorem, „hlasu svědomí“, vnitřního hlasu, který už v dnešní době přehlušily všechny vnější zvuky

tramvají, aut, strojů, hudby a reklam, jež na nás stále útočí. Umění slyšet totiž podle čínské tradice také náleží k prvku kov. A takto nám může česnek pomoci lépe naslouchat svému vnitřnímu hlasu, který se nám mnohdy snaží dobře poradit. Co říkáte, nezkusíme to?

Pár receptů na závěr

TINKTURA Z ČESNEKU SETÉHO:

250 g česneku naložíme do 1 litru pálenky a necháme 14 dnů odstát při teplotě asi 30 stupňů. Láhev několikrát denně důkladně zatřepeme a po 14 dnech obsah scedíme. Tinktura vydrží zhruba jeden rok.

SIRUP PROTI VYSOKÉMU KREVNÍMU TLAKU:

Rozpustíme 100 g cukru ve sklenici vody a přidáme dvě hlavičky česneku. Dobře promícháme a užíváme denně dvě polévkové lžíce tohoto sirupu.

BĚLORUSKÝ RECEPT PROTI SKLERÓZE:

Rozetřeme jednu hlavičku česneku s jedním citronem a zalijeme litrem vařící vody. Necháme 48 hodin stát. Scedíme, uzavřeme do láhve, uložíme do chladna a užíváme třikrát denně jednu lžičku.

TINKTURA Z ČESNEKU MEDVĚDÍHO:

Nadrobno nakrájené listy naplníme do lahve a zalijeme 50% lihem nebo reznou kořalkou. Láhev dobře uzavřeme a postavíme na 147 dní na slunce nebo do tepla, nejlépe poblíž kamen. Obsahem občas protřepáváme. Potom přecedíme, vylisujeme, necháme ustát, tekutinu odsajeme a zbytek přefiltrujeme. Užíváme dvakrát denně kávovou lžičku v čaji nebo v mléce.

VÍNO Z ČESNEKU MEDVĚDÍHO:

Hrst drobně nakrájených listů dáme do 1/4 litru bílého vína, krátce povaříme, scedíme, osladíme podle chuti medem a obden pomalu po doušcích popijíme.

TIPY A POSTŘEHY:

- Když stroužky česneku spaříme vroucí vodou a osušíme, slupky z nich snadno stáhneme.
- Stroužky lze lépe oloupat, když předtím česnek namočíme na půl hodiny do studené vody.
- Čím více je česnek nasekán nebo rozdrcen, tím více předá pokrmu svého aroma a chuti a naopak, čím větší jsou jeho kousky (případně i celé stroužky), tím jemnější je i jeho projevy v pokrmu.
- Česnekový pach z rukou odstraníme pomocí osoleného citronu a umytí pod vodou nebo drhnutím rukou nerezovou lžičkou v míse pod tekoucí vodou.
- Zápach česneku z úst lze odstranit žvýkáním čerstvé zelené petrželky, pažitky, řeřichy, anýzu, fenyklu, pomerančové slupky, skořicové tyčinky, jablka, semen koriandru nebo pár zrněk pražené kávy, křenem či opečenou červenou řepou nebo vypitím sklenice mléka. Pomůže také mátový čaj, hlávkový salát (účinky jsou individuální, každý si může vyzkoušet, co mu nejlépe vyhovuje).
- Zápach česneku z nádoby odstraníme vypláchnutím vodou, a vložením novinového papíru (za pár dnů je vůně česneku pryč).

Jana Kučerová

Jak bych si představoval ...

Jak bych si představoval ideálně strávený večer (o noci bych nemluvil) ve vinném sklepě? Rád bych se považoval za přítele a milovníka krásných moravských vín a tak asi takto: Ve sklepě by byli sami muži, ani sklepnice bych nebral, aby nerušily. Představuji si kruh přátel - vinařů, kteří jsou schopni 3 až 6 hodinové řízené degustace, abychom se co nejvíce dozvěděli o vínech v daném sklepě, o každém víně bychom chvíli mlčeli a zase chvíli povídali, každý by mohl projevit svůj názor a ti ostatní by jej respektovali, mezi jednotlivými sériemi vín by zazněla píseň, neboť jsme zpěvní a písni známe stovky, a zase by přicházely další krásné vzorečky vín, někdo by dokonce průběh degustace zapisoval, pro posílení paměti, někde vedle by stál stůl se širokou paletou sýrů a také někdo, kdo umí ty krásné souvislosti podat, kdo umí vybrat k vínům odpovídající sýry a možná také kousky chlebička na zakousnutí a kdyby těch vzorečků bylo kolem čtyřicítky, někdo by mohl kolemstojícím i říci nějaký vinš, jako příkladně tento:

Ať se vám splní vše,
co si přejete,
po čem toužíte,
ať je vždy čistý vzduch, který dýcháte
a chladná, průzračná voda, kterou pijete.
Ať chodíte vždy po pevné zemi a ať vás nebolí
nohy, když jdete do kopce.
Ať vždycky najdete dveře svého domova a ať
jste v něm vždycky přijati s otevřenou náručí.
Ať nikdy v noci nevrže podlaha v pokoji vašich
milenek a ať vám vaši milenci nikdy nezapome-
nou přinést kytičku prvních fialek.
Ať vždycky s radostným rozechvěním prohlížíte
své výplatní pásky a vysvědčení svých dětí.
Já vím, že patrně nic z toho není pro vás nejsvě-
tější, ale tohle je mé přání vám.

A napijme se na tu základní podmínku, aby-
chom vůbec něco nejsvětějšího mohli mít –
na dobrý život!

A degustace vín by ještě chvíli pokračovala,
vždyť jsem, myslím už řekl, že asi tak 3 až 6
hodin a těch vzorečků možná šedesát, sedmdesát,
potom bychom si zazpívali V dobrém zme
sa zešli, v dobrém sa rozejdem a už bychom
se opravdu rozcházeli v představě, že příští
ráno pošleme vinše každý své milé, manželce,
přítelce, určitě hned ranní poštou... Termín
příštího setkání v jiném sklepě už bychom měli
pevně zapsán v kalendáři.

Miloslav Hrdý

Letní sucha u nás

*Na rovině
slunko pálí
a osíka jen tak
vánkem lehounkým
komihá ...
Zvonek luční nezvoní
jen šustí
anebo možná zvoní
v jiných tóninách –
čmelákům a motýlům*

*u Moravy ...
Jen v lese,
v tom báječném kostele
znělém a prostorném,
ještě i teď
zpívajícím a velebicím
Pána,
tisícerym hlasem chválícím,
je milo a příjemno.*

Zázrak ve sklenici

Tak se jmenuje nová publikace Miloslava Hrdého, která nese podtitul Básně o vinohradech, vinařích a o víně.

Tématická sbírka v netradičním formátu přináší na více než sto třiceti stránkách několik desítek básní, jež čtenáře přivádí např. do buchlovických, zlechovských, kudlovických a dalších vinogradů a do vinných sklepů. Další z oddílů, doplněných náladovými tónovanými fotografiemi, opěvuje různé druhy vína, nahlíží na koštování a poslouchá zpěv, který k vínu ode dávna patří. Závěr publikace, z něhož nakonec přinášíme jednu z básní, patří vinařovu životnímu bilancování.

Zajímavou básnickou sbírku známého autora si můžete zakoupit v Turistickém informačním centru v Buchlovicích. **(-bž-)**

Prázdniny bývají každoročně obdobím krásných letních úplňků.

(foto -bž-)

Lázeňskou krajinou X

Procházka Františkovými Lázněmi

Nedaleko města Chebu, jen několik kilometrů cesty osobním vlakem, leží další ze známých a proslavených lázeňských center, město Františkovy Lázně. Užívání místní chladné minerální vody se traduje již od 10. století. Jedna z pověstí praví, že se v těchto místech léčil i bratr českého krále Přemysla Otakara I. Jindřich Břetislav.

První písemná zmínka o pramenech v této oblasti pochází z roku 1406. V dokumentu je zmíněna louka u kyselkové pěšiny. Ze století následujícího máme již zprávy o dovážení kyselky do Chebu v hliněných nádobách, jejichž exempláře jsou dochovány v regionálních muzeích. Měšťané totiž nechtěli, aby byly v místech pramenů budovány jakékoliv provozní lázeňské budovy. Později však zde přeci byla vystavěna kaple a hostinec.

Cheb se počátkem 17. století stal místem odpočinku tehdejších nejmocnějších mužů Evropy, i jejich dámských doprovodů. Evroští panovníci bývali ubytováni v Chebu a k pramenům

konali vyjížděky. Již v roce 1670 bylo chebským měšťanům povoleno s léčivou vodou obchodovat. Výtěžek z prodeje sloužil k financování rekonstrukcí městského opevnění. Na přelomu 17. a 18. století byly k již existující stáčírně a výrobně minerální soli připojeny dva kyselkové domy.

V roce 1791 nechal chebský lékař Bernard Vincenz Adler přírodní prameny vyčistit a roku 1793 byly dekretem císaře Františka I. zřízeny lázně, pojmenované Kaiser Franzendorf, později Kaiser Franzensbad. Zakladatel lázní doktor Adler se v nových lázních stal prvním lázeňským lékařem. Již v roce 1792 byl vypracován Tobiášem Gruberem architektonický plán na vybudování lázeňského města. Pravidelná uliční síť, spojující prostranství a budoucí parky, vznikla v mírném svahu poněkud stranou hlavního pramene, jehož bezprostřední okolí bylo velmi bažinaté. Do roku 1827, kdy vznikl první lázeňský dům, byly koupele a slatinné zábaly

Dvorana Glauberových pramenů

Hlavní ulice lázní

Pavilon uhličitých plynových lázní

konány v soukromých domech. V roce 1852 se Františkovy lázně staly samostatnou obcí, nezávislou na městě Chebu, roku 1865 byly povýšeny na město. Prudký rozvoj lázní zabrzdila druhá světová válka. Tehdy sloužily lázeňské budovy jako vojenské lazarety.

Dnes se lázeňské procedury dělí na tři základní druhy podle místních přírodních zdrojů. Jsou to pitné kúry, inhalace a koupele, slatinné zábaly a koupele a konečně plynové koupele, využívající suchý plyn, čerpaný z vývěrů i extrahovaný z minerálních vod. Minerální voda v oblasti Františkových Lázní je studená, velmi silně mineralizovaná a uhličitá.

Nejstarším známým pramenem je již zmíněná Chebská kyselka, jinak také pramen František. Jeho léčivé účinky pomáhají při celkové tělesné slabosti, poruchách trávení a při rekonvalescenci. Nynější altán, stojící nad pramenem, pochází z roku 1832. Dalšími význačnými vývěry je čtveřice Glauberových pramenů. Voda z těchto vrtů obsahuje velké množství projímavého síranu sodného a ordinuje se při žaludečních katarrech, střevních potížích a také zácpě, provázející gynekologické choroby, zde v lázních mimo jiné léčené. Voda z Nového pramene, nacházejícího se v pavilonu z padesátých let dvacátého

století, má pro vysoký obsah železa příznivé účinky na organismus, oslabený ztrátou krve a při pooperačních rekonvalescencích. V empirické kolonádě z let 1843-1844 vyvěrá dvojice pramenů. Solný pramen obsahuje kuchyňskou sůl a využívá se k inhalacím, Luční pramen pomáhá při léčbě žaludku, žlučníku a střev. Další dvojici pramenů nalezneme v nejstarším dochovaném dřevěném pavilonu z roku 1826. Je to Luisin pramen, který je pojmenován podle manželky císaře Františka I. Marii Luise a jeho soused, Studený pramen.

Mezi další prameny Františkových Lázní patří i vývěry mimo centrum města, například Železnatý pramen, léčící chudokrevnost, pramen Natálie, jehož vody byly stáčené v lahvích před druhou světovou válkou vyváženy dokonce i do zahraničí, pramen Žofie, blahodárně působící na nemoci ledvin a močového ústrojí, pramen Palliardi, jehož voda je prý nejchutnější ze zdejších pramenů či pramen Adler, který zásobuje vodou lázeňské koupele.

V příštím pokračování našeho seriálu si projdeme další zajímavosti v okolí Chebu a Františkových Lázní.

Text a foto Martin Žižlavský

Buchlov z břesteckých vinogradů

(Foto: -vlk-)

Od vnoučat se učíme

*My důchodci – my se máme!
Máme se prý hej.
Do školy už nechodíme
a do práce nemusíme.
Držíme si náladičku:
„Nebud' smuten
rád se směj!“*

*Penízky nám domů dodá
naše pošta státní
kdo si počká, ten se dočká
až přijde den „platný“.*

*S dobou jít se snažíme
od vnoučat se učíme.
Počítač i mobil nový
ovládají – panečku!
„Pojďte sem a nebojte se
babičko a dědečku.“*

*Školák vnuk i vnučka milá
denně nám to dokazují
vždyť je to až k nevěře
jak úspěšně „vyučují“.*

*Děda s babkou pochopili
všeobsláhlý internet
mobilem se dovolají
patří jim dnes celý svět.*

Miloslav Tabarka

Naše ulice

*Ta naše ulice je plná zeleně,
když vítr zavane
srdce se zachvěje.
Ráda ji každý den sleduji,
kdeco rozkvétá,
z toho se raduji.
Růžičkám přivoním i keřům kvetoucím
je milé přivonět,
vůní se opojit a ráj si připomnět.
Nedívám se na tu krásu sama
i hrad Buchlov tu nádheru vidí
a svůj obdiv při tom také sklídí.
Děkujeme tomu, kdo tu krásu
našeho kraje nám dal
a všechny jeho vzácné dary
nám v něm věnoval.*

Ludmila Dudešková

JUBILANTI V ČERVENCI

75 let

Josefa Ťuhýčková

85 let

Filoména Homová
(Domov pro seniory Buchlovice)

MUDr. Bořivoj Zamazal

Věra Bednaříková
(Domov pro seniory Buchlovice)

JUBILANTI V SRPNU

75 let

Anna Pleváková

80 let

Jaroslav Žižlavský

85 let

Božena Foltýnková
(Domov pro seniory Buchlovice)

Jarmila Tomešková

90 let

Jarmila Doležalová

Dne 8. 6. 2013 se uskutečnilo další vítání občánků v sala terreně zámku. Zleva: Ella Hrdinová, David a Maxim Kyliánovi, Rozárie Marková a Sofie Machů.
(Foto: Martin Žižlavský)

Sbor dobrovolných hasičů, městys Buchlovice a bývalí stárci a hodaři

pořádají

v sobotu 13. července 2013

CELÝ RYNEK V KROJI

**při příležitosti 60. výročí obnovení Martinských hodů s právem
setkání buchlovických hodařů**

Začátek v 15.00 hodin

Zahrají Buchlovjané, vystoupí Buchlovjánek, Děcka z Buchlovic, krojová chasa

V sále restaurace U Páva výstava fotografií hodů od roku 1953

V Penzionu Na náměstí (u Kozubíků) košť buchlovických vín a posezení ve sklípku
s prohlídkou historických prostor penzionu

Účast v krojích vítána

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

*Vydává Úřad městyse Buchlovice, tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně,
řídí redakční rada, výkonní redaktoři Mgr. Pavla Večeřová, Mgr. Vlastimil Kořínek
a Bořek Žižlavský. Náklad 350 výtisků. Cena 18,- Kč*

Registrační číslo MK ČR E 13102

*Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.
Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s. r. o., Buchlovice*

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7-8 • ROČNÍK XIX.

ČERVENEC/SRPEN 2013

